

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a Mgr. Barbory Berkové v právní věci žalobce **K.M.**, proti žalovaným **1) Městský úřad Vsetín** se sídlem Vsetín, Svárov 1080, a **2) Krajský úřad Zlínského kraje** se sídlem Zlín, tř. T. Bati 21, o žalobě proti nezákonnému zásahu spočívajícímu ve vedení sloučeného územního a stavebního řízení o vydání stavebního povolení na stavební úpravy a nástavbu rodinného domu č.p. X na pozemku parc. č.X v k.ú. Jablůnka,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podanou žalobou domáhá, „aby soud zrušil toto rozporuplné protizákonné řízení“, resp. „zrušení vadně vedeného sloučeného územního a stavebního řízení zahájeného 9.1.2002 č.j. Výt. 330-196/02/Re“, tj. řízení označeného v záhlaví tohoto rozsudku.

Žalovaný 1) navrhuje zamítnutí žaloby s ohledem na zastavení řízení usnesením ze dne 9.9.2013.

Žalovaný 2) navrhuje zamítnutí žaloby, když řízení bylo v mezidobí již ukončeno i pravomocně, neboť usnesení žalovaného 1) z 9.9.2013 bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného 2) z 5.12.2013, které nabylo právní moci 12.12.2013.

K dotazu soudu žalobce uvedl, že i přes uvedené skutečnosti trvá na žalobě, když má za to, že pokud je ve výroku usnesení žalovaného 1) odkaz jen na § 60 odst. 2 zák. č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona), ve znění pozdějších předpisů, dále na § 190 odst. 3 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona), ve znění pozdějších předpisů, a konečně na § 66 odst. 1 písm. c) zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, bylo podle žalobce zastaveno toliko řízení stavební, nikoli řízení územní – to podle žalobce stále probíhá.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že stavebníci J. a E. G. podali 8.1.2002 žádost „o vydání stavebního povolení (sloučeného s územním řízením)“. Takto vyrozuměl účastníky o probíhajícím řízení i žalovaný 1) v oznámení o zahájení řízení ze dne 9.1.2002. Po celou dobu let 2002-2013 bylo ve věci vedeno sloučené územní a stavební řízení, kdy žádná jeho část nebyla nikdy buď samostatně skončena, anebo vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí. Na tento stav neměly vlivu ani rozsudky Krajského soudu v Brně zrušující dřívější rozhodnutí žalovaného 2) v této věci ani rozhodnutí žalovaného 2) zrušující dřívější rozhodnutí žalovaného 1) v této věci, když rozhodnutí vydaná vždy ve sloučeném územním a stavebním řízení byla vždy rušena jako celek. Žalovaný 1) nakonec dne 9.9.2013 vydal usnesení, jehož výrok (bez ohledu na odkazy na užitá zákonná ustanovení) zní takto: „**z a s t a v u j e** stavební řízení **sloučené s územním řízením** zahájené dne 08.01.2002 na základě žádosti J. G. (...) a E. G. (...) o stavební povolení stavebních úprav a nástavby rodinného domu č.p. X (...) na pozemku parc. č. X v katastrálním území Jablůnka.“. toto usnesení bylo následně potvrzeno rozhodnutím žalovaného 2) ze dne 5.12.2013, jehož výrok nikterak usnesení žalovaného 1) ze dne 9.9.2013 nemění, když je formulován tak, že žalovaný 2) podané odvolání zamítá a napadené usnesení potvrzuje.

Na takto soudem zjištěném stavu věcí nemůže nic zvrátit ani údaj Obvodního soudu pro Prahu 2 vyjádřený v odůvodnění rozsudku ze dne 17.7.2014 č.j. 27 C 150/2010-211 (str. 2, řádek 1), „nepřiměřené průtahy ve stavebním řízení, které dosud nebylo skončeno“, neboť v této části odůvodnění Obvodní soud pro Prahu 2 toliko konstatuje obsah žaloby.

Obdobně nemůže tento zjištěný stav věcí zvrátit ani závěr Obvodního soudu pro Prahu 2 obsažený v odůvodnění téhož rozsudku na str. 11, v závěru odstavce 2: „jestliže řízení (...) nebylo dosud pravomocně skončeno, jako je tomu v tomto případě“, a to jednak z důvodu, že veškerá skutková zjištění Obvodního soudu

pro Prahu 2 obsažená v odkazovaném rozsudku končí v r. 2008 (a tudíž logicky nereflktují vývoj věci v následující době), jednak z důvodu, že tato zjištění jsou v rozporu se skutečným stavem věci, jak byl zjištěn dokazováním u zdejšího soudu.

Krajský soud konstatuje, že usnesením žalovaného 1) ze dne 9.9.2013 bylo – bez ohledu na užití odkazy na zákonná ustanovení – skončeno podle výroku „*stavební řízení sloučené s územním řízením*“, tj. jak řízení stavební, tak řízení územní. Bylo-li pak usnesení žalovaného 1) ze dne 9.9.2013 bez jakéhokoli měnícího výroku potvrzeno rozhodnutím žalovaného 2), které nabylo právní moci 12.12.2013, panuje od 13.12.2013 ten stav, že žádné „*sloučené územní a stavební řízení zahájené 9.1.2002 č.j. Výt. 330-196/02/Re*“ vedeno není.

Poukazoval-li žalobce dále, že ve svých podáních adresovaných zdejšímu soudu požadoval i náhradu nemajetkové újmy, resp. „*odškodnění*“, krajský soud žalobce opakovaně upozorňuje, že se jedná o nárok občanskoprávní povahy, kterým se soudy rozhodující ve správním soudnictví nemohou zabývat. Proto zdejší soud žalobcův požadavek na náhradu této nemajetkové újmy vyloučil usnesením ze dne 25.10.2013 č.j. 22 A 118/2013-24 vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí, žalobcova kasační stížnost proti uvedenému usnesení byla odmítnuta usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 30.1.2014 č.j. 9 Aps 17/2013-25, www.nssoud.cz, věc byla předložena k přidělení soudnímu oddělení rozhodujícímu věci civilního soudnictví a zapsána u zdejšího soudu pod sp. zn. 41 C 23/2014. Věc byla předložena Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o věcné příslušnosti a Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 27.8.2014 č.j. Ncp 874/2014-18 rozhodl, že k jejímu projednání a rozhodnutí jsou příslušné okresní soudy, přičemž současně rozhodl o postoupení věci Okresnímu soudu ve Vsetíně, kde je věc vedena pod sp. zn. 8 C 132/2014. Věcí se tak budou zabývat soudy rozhodující ve věcech občanskoprávních.

S ohledem na skutečnost, že žalobce se domáhal ochrany proti nezákonnému vedení řízení, tj. proti nezákonnému zásahu správních orgánů ve smyslu § 82 s.ř.s., vzhledem ke zjištění, že takový zásah již k dnešnímu dni netrvá, a současně vzhledem k tomu, že soud je s ohledem na formulaci žalobcova žalobního požadavku „*zrušit řízení*“ při svém rozhodování vázán skutkovým stavem k dnešnímu dni, byla žaloba podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítnuta, když za této situace se soudu neotevřel prostor pro zkoumání, zda žalobcem označený, avšak dnes již ukončený zásah správních orgánů byl zákonný či nikoli.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalovanému 1) nevznikly podle obsahu spisu v tomto řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost a žalovaný 2) se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení advokátem, nemá-li stěžovatel sám vysokoškolské magisterské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 23. září 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu